

Daniel Kitabı - Yüz Doxsan Yeddinci

Peyğəmbərliklərin Açılışı: Məsihin İkinci Toplanması və Vəhyin Nəqlində İslamın Esxatoloji Rolu

Jeff Pippenger

2024-04-29

İndi biz müəyyən edirik ki, yeddi ildırımın təmsil etdiyi hadisələrdən biri Məsihin Öz xalqını ikinci dəfə toplaması işidir; O, bunu 2023-cü ilin iyul ayında etməyə başladı. Millerçi tarix göstərir ki, bu iş, İslamın müharibəsinin xəbərini arxa planını təşkil etdiyi şəraitdə həyata keçirilir.

Bu xəbər İsa Məsihin Vəhyidir; o, sınaq müddəti başa çatmazdan dərhal əvvəl açılır, lakin həmin xəbər üçüncü yayın xəbəri vasitəsilə daşınır (onun konteksti daxilində yerləşdirilir). Rəbbin 1849-cu ildə Öz əlini ikinci dəfə uzatdığı məhz vaxtda, Bacı Uayt qəzəbli millətlərin sarsılmasını şərh edirdi; bu isə İslamın bir simvoludur.

“1848-ci il dekabrın 16-da Rəbb mənə göylərin qüvvələrinin sarsılması barədə bir mənzərə göstərdi. Mən gördüm ki, Rəbb Matta, Mark və Lukada qeydə alınmış əlamətləri verərkən “göy” dedikdə göyü nəzərdə tuturdu, “yer” dedikdə isə yeri nəzərdə tuturdu. Göyün qüvvələri günəş, ay və ulduzlardır. Onlar göylərdə hökmranlıq edirlər. Yerin qüvvələri isə yer üzərində hökmranlıq edənlərdir. Göyün qüvvələri Allahın səsi ilə sarsılacaq. O zaman günəş, ay və ulduzlar öz yerlərindən tərpəniləcək. Onlar yox olub keçməyəcək, lakin Allahın səsi ilə sarsılacaqlar.

“Qaranlıq, ağır buludlar qalxıb bir-biri ilə toqquşdu. Atmosfer yarıldı və geri çəkildi; sonra Oriondakı açıq sahədən yuxarı baxa bildik; Allahın səsi oradan gəldi. Müqəddəs Şəhər o açıq sahədən aşağı enəcək. Gördüm ki, yer üzünün qüvvələri indi sarsılırlar və hadisələr ardıcıl şəkildə baş verir. Müharibə, müharibə xəbərləri, qılınc, qıtlıq və vəba əvvəlcə yer üzünün qüvvələrini sarsıdır, sonra isə Allahın səsi günəşi, ayı və ulduzları, habelə bu yeri də sarsıdacaq. Gördüm ki, Avropadakı qüvvələrin sarsılması, bəzilərinin öyrətdiyi kimi, göylərin qüvvələrinin sarsılması deyil, qəzəblənmiş millətlərin sarsılmasıdır.” Early Writings, 41.

Tarixçilər təsdiq edirlər ki, 1848-ci ildə Avropa xalqlarını sarsıdan şey İslam ordularının fəaliyyəti idi, çünki peyğəmbərlik baxımından onlar xalqları qəzəbləndirən qüvvə kimi rəsmiləşdirilmişdir. Rəbbin 1840-dan 1844-ə qədərki tarixdə Öz əlini ikinci dəfə uzatmasına dair birinci şahidlikdə, Gecəyarısı Fəryadı xəbəri Exeter düşərgə toplantısına çatdı. Oradan 1844-cü il 22 oktyabra qədər həmin xəbər Birləşmiş Ştatların şərq sahilboyu zolağı boyunca gelgit dalğası kimi yayıldı. Həmin hərəkət Məsihin Yerusəlimə zəfərli girişi ilə əvvəlcədən tipoloji şəkildə göstərilmişdi və Məsihi Yerusəlimə aparan bir eşşək idi.

Gecəyarısı Hayqırtısının xəbəri İsa Məsihin Vəhyinin bütün peyğəmbərlik xəbərini təmsil edir, lakin həmin Vəhy üçüncü yayın İslamının millətləri qəzəbləndirməsi kontekstində yerləşdirilir, çünki İsa Məsihin Vəhyi olan xəbəri daşıyan İslamdır. İsa Yəhuda qəbiləsinin Aslanıdır və O,

“eşşək” xəbərinə bağlıdır.

Yəhuda, qardaşların səni mədh edəcək; əlin düşmənlərinin boynu üzərində olacaq; atanın oğulları sənin önündə baş əyəcəklər. Yəhuda aslan balasıdır; ey oğlum, sən ovdan qalxıb çıxmısan; o əyildi, aslan kimi, qoca aslan kimi uzandı; onu kim oyada bilər? Əsa Yəhudadan uzaqlaşmayacaq, nə də qanunverici onun ayaqları arasından, Şilo gələndə; xalqların toplanışı da Ona olacaq. O, öz dayçasını tənəyə, diş eşşəyinin balasını seçmə üzüm tənəyinə bağlayır; paltarlarını şərabda, libasını üzüm qanında yuyub: Onun gözləri şərabdan qızarmış, dişləri isə süddən ağ olacaq. Yaradılış 49:8–12.

Xalqların “bir yerə toplanması” Yəhuda vasitəsilə həyata keçirilir. Məsih, Yəhuda olaraq, həm də “Üzüm Tənəyi”dir və “seçilmiş üzüm tənəyi” “eşşəyin balasına” bağlanmışdır. Onun “libasları” “şərabda” yuyulur; bu isə “üzümün qanı” idi. Məsih Öz qanını Getsemanidə tökməyə başladı; o zaman Onun təri qan oldu, və Getsemani “zeytun sıxacığı” deməkdir. Getsemanidən çarmıxa qədər O, bütün insanları Özünə toplamaq üçün Öz qiymətli qanını tökdü.

İndi bu dünyanın mühakiməsi başlanır; indi bu dünyanın hökmdarı çölə atılacaq. Mən isə yerdən yuxarı qaldırılsam, bütün insanları Özümə cəlb edəcəyəm. O bunu hansı ölümlə öləcəyini bildirmək üçün dedi. Yəhya 12:31–33.

Məsihin bütün insanları Özünə cəlb etmək işi iki mərhələli bir prosesdir, çünki O, əvvəlcə “İsrailin qovulmuşlarını” toplayır, sonra isə başqa sürüsünü cəlb etmək üçün onlardan bir bayraq kimi istifadə edir.

Mən yaxşı çobanam; öz qoyunlarımı tanıyıram, onlar da Məni tanıyırlar. Ata Məni tanıdığı kimi, Mən də Atanı tanıyıram; və qoyunlar uğrunda canımı verirəm. Bu ağıldan olmayan başqa qoyunlarım da var; onları da gətirməliyəm, onlar səsimi eşidəcəklər; və bir sürü, bir çoban olacaq. Yəhya 10:14–16.

Yüz qırx dörd min nəfər Onu tanıyan “qoyunlar”dır. “Başqa qoyunlar” isə bayrağı gördükləri və eşitdikləri zaman Babildən çıxan Onun sürüsüdür. O, Öz bayrağını—Öz qoyunları olan bu bayrağı—qaldırmazdan əvvəl, əvvəlcə onları ikinci dəfə toplayır. Müqəddəs tarixin həmin xətti Danielin on birinci fəslinin on üçüncü ayəsindən on beşinci ayəsinədək olan ayələrlə üst-üstə düşür və buna görə də qırxıncı ayənin gizli tarixi ilə uyğunlaşır. Bu, qırx birinci ayənin Bazar qanunundan az əvvəl, mürtəd protestant buynuzunun, mürtəd respublikaçı buynuzunun və Sur fahişəsinin gəlişinin tarixi daxilində uzanan həqiqi protestant buynuzunun xəttini təmsil edir. Həqiqi protestant buynuzunun xətti yüz qırx dörd min nəfərin möhürləndiyi həmin tarixi, həm də xəbəri təmsil edir.

“İsrailin didərginləri”, Yeremyanın onları adlandırdığı kimi “məsxərəçilər məclisi” ilə, yaxud Yəhyanın Vəhy kitabının ikinci və üçüncü fəsilərində Smirna və Filadelfiya kilsələrinə müraciət edilən yerdə onları adlandırdığı kimi “Şeytanın sinaqoqu” ilə ziddiyyət təşkil edən bir xətti təmsil edir. Filadelfiyalılar Vəhy kitabının yeddinci fəslindəki “yüz qırx dörd min”i təmsil edirlər, Smirna isə həmin fəslin sayıla bilməyən “böyük izdihamı”dır. Axır günlərdə xilas olunanların bu iki sinfi yalan danışanlarla, Şeytanın sinaqoqunda olanlarla və Allahın xalqı olduqlarını iddia edənlərlə mübahisə içindədir; çünki onlar özlərini Yəhudi adlandırırlar.

Həqiqi protestant buynuz xəttinin məzmunu, onların özləri ilə o zaman kənardan keçilən keçmiş əhd xalqı arasında mövcud olan mübahisədən ibarətdir. Həmin tarixdə sadıqlar həmçinin mürtəd protestantlıq və katoliklik xətti ilə də mübahisə içindədirlər. Bu üç dini qurum, həqiqi protestant buynuz xətti daxilində mikro səviyyədə əjdahanı, vəhşi heyvanı və yalançı peyğəmbəri təmsil edir.

“Mən gördüm ki, adı xristian olan kilsə və adı Adventist olanlar, Yəhuda kimi, bizə qarşı çıxmaq üçün onların təsirini əldə etmək məqsədilə bizi katoliklərə satacaqlar. O zaman müqəddəslər gözə çarpmayan, katoliklərə az tanınan bir xalq olacaq; lakin imanımızı və adətlərimizi bilən kilsələr və adı Adventist olanlar (çünki onlar Şənbə gününə görə bizə nifrət edirdilər, zira onu təkzib edə bilmirdilər) müqəddəslərə xəyanət edəcək və onları xalqın təsisatlarına etinasız yasaşanlar kimi katoliklərə xəbər verəcəklər; yəni, onlar Şənbə gününü saxlayır və bazar gününə etinasız yasaşırlar.” Spalding and Magan, 1, 2.

Biz bu parçaya əvvəllər də toxunmuşuq və bunu edərkən müəyyən etdik ki, “nominal church” ifadəsi və “nominal Adventist” ifadəsi Bacı Uayt bu sözləri qələmə alarkən fərqli məna və tətbiqə malik olardı. Lakin peyğəmbərlər öz tarixlərindən daha çox axır günlər üçün danışmışlar; buna görə də bu parçada axır günlərdəki “nominal church” mürtəd Protestantizm olardı. “Nominal” sözü “yalnız adda” mənasını verir.

“Protestant” adlanan kilsə 1844-cü ildə Romaya etiraz etməyi dayandırdı; çünki onlar imanla Ən Müqəddəs Yerə daxil olmağa qarşı üsyan etdilər; halbuki orada həftənin yeddinci gününün ibadət üçün doğru gün olduğunu tanıya bilirdilər. Bunun əvəzinə, onlar günəşə sitayiş saxladılar; bu isə katolisizmin nişanəsidir. Əgər siz onun hakimiyyətinin rəmzini qəbul etmisinizsə, hansı ki Roma kilsəsi bunu Müqəddəs Kitabda ibadət gününü həftənin yeddinci günü olan Şənbədən bazar gününə dəyişdirmək səlahiyyəti kimi dəfələrlə öz hakimiyyəti olaraq göstərmişdir, onda Romaya “etiraz etmək” qeyri-mümkündür; halbuki “Protestant” sözünün yeganə mənası da budur.

“Nominal Adventistlər” Yeddinci Gün Adventisti olduqlarını bəyan edənlərdir, lakin onlar həm də öz etiqadına xəyanət etmiş şagirdin rəmzi olan Yəhuda kimi tanınırlar. Nominal Yeddinci Gün Adventist kilsəsi “müqəddəslərə” nifrət edəcək və həmin müqəddəslər o zaman “gözə dəyməyən bir xalq olacaqlar”. Onlar gözə dəyməyən müqəddəslərə “Şənbə üzündən”, təkzib edə bilmədikləri həqiqətə görə nifrət edirlər. Sister White-ın tarixində Şənbə həqiqəti yeddinci gün Şənbəsi idi, lakin bu, təkzib edilə bilməyən axır günlərin Şənbə həqiqətini simvolizə edir və bu da 1863-cü ildə üsyanları zamanı Laodikeyalı Yeddinci Gün Adventizminin ilk olaraq rədd etdiyi təlimdir. Həmin təlim William Miller tərəfindən kəşf edilmiş ilk təməl həqiqət idi və o, nominal Adventistlərin Yeremyanın qədim yolları ilə təmsil olunduğu kimi, yolunda getməkdən imtina etdikləri Adventizmin təməl həqiqətlərini təmsil edir. Həmin Şənbə həqiqəti Levililər iyirmi altıdakı “yeddi vaxt”dır.

Filadelfiya və Smirnadan ibarət olan həqiqi protestantlığın xətti, Yəhuda ilə təmsil olunanlar tərəfindən xəyanətə uğradılır. Yəhuda İsanı üç dəfə xəyanətə vermək üçün əhd bağladı; beləliklə, çarmıxdan əvvəl baş verən və orada tamamlanan mərhələli bir xəyanəti müəyyən edir. Daniel 11-in on altıncı ayəsi bazar gününə dair qanunu təmsil edir; bu qanun çarmıx ilə öncədən göstərilmişdi. Buna görə də, on altıncı ayədəki bazar günü qanununa — hansı ki, qırx birinci ayədəki bazar günü qanunu ilə eynidir — aparan ayələrdə, son günlərin müqəddəslərinin üzərinə üçmərhələli bir

xəyanət gətirilir. Bu xəyanət Rəbbin Özünün son günlər bayrağını ikinci dəfə topladığı dövrdə baş verir.

Və o gün Yesseyin kökü ucaldılaraq xalqlar üçün bir bayraq olacaq; millətlər ona tərəf üz tutacaqlar; və onun istirahətgahı izzətli olacaq. Və o gün belə olacaq ki, Rəbb Öz xalqının sağ qalan qalığını Aşşurdan, Misirdən, Patrosdan, Kuşdan, Elamdan, Şinardan, Hamatdan və dəniz adalarından geri almaq üçün əlini ikinci dəfə yenidən uzadacaq. Və O, millətlər üçün bir bayraq qaldıracaq, İsrailin qovulmuşlarını bir yerə toplayacaq və Yəhudanın səpələnmişlərini yer üzünün dörd bucağından yığacaq. Efrayimin paxıllığı da aradan qalxacaq, Yəhudanın düşmənləri isə məhv ediləcək; Efrayim Yəhudaya paxıllıq etməyəcək, Yəhuda da Efrayimi incitməyəcək. Lakin onlar qərbə, Fəlistililərin çiynləri üzərinə şığıyacaqlar; birlikdə şərq övladlarını talayacaqlar; Edom və Moab üzərinə əllərini uzadacaqlar; və Ammon övladları onlara itaət edəcəklər. Yeşaya 11:10–14.

Yeşaya bu parçanın tarixi kontekstini onuncu ayədə “o gün” ifadəsi ilə müəyyən edir. Buna görə də həmin “gün” onuncu ayədən əvvəl gələn ayələrdə müəyyən edilmişdir. Bu xüsusi peyğəmbərlik nəqlini geriye doğru, “o gün”ün nə vaxt olduğunu müəyyən etməyə imkan verən bir istinada qədər izlədikdə, onuncu fəslin birinci ayəsinə gəlib çıxırıq.

Vay halına onların ki, ədalətsiz hökmlər çıxarır və yazdıqları ilə zülmü qanunlaşdırırlar. Yeşaya 10:1.

Bacı Uayt bu ayədəki “haqsız fərman”ı tezliklə qüvvəyə minəcək bazar günü qanunu kimi müəyyən edir:

“Dura düzənliklərində qızıl surət necə ucaldılmışdısa, büt-pərəst bir şənbə də eləcə qurulmuşdur. Babil padşahı Navuxodonosor bu surətə baş əyib səcdə etməyən hər kəsin öldürülməsi haqqında necə fərman vermişdisə, eləcə də bazar günü təsisatına ehtiram göstərməyənlərin həbs və ölümə cəzalandırılacağı barədə bir elan veriləcəkdir. Beləliklə, Rəbbin Şənbəsi ayaqlar altına atılır. Lakin Rəbb bəyan etmişdir: “Vay o kəslərin halına ki, haqsız hökümlər çıxarırlar və yazdıqları ilə zülmü qanunlaşdırırlar” [Yeşaya 10:1]. [Sefanya 1:14–18]” Manuscript Releases, cild 14, 92.

Rəbbin Öz xalqını ikinci dəfə bir yerə toplamasının konteksti yaxınlaşmaqda olan bazar qanunu böhranının tarixi çərçivəsində yerləşdirilir; çünki İşaya onuncu fəslin on ikinci ayəsində bazar qanunu olan ədalətsiz fərman zamanı icraedici hökmünü gətirməzdən əvvəl Rəbbin Öz xalqı arasında bir işi tamamlamasından bəhs edir.

Buna görə də belə olacaq: Rəbb Sion dağında və Yerusəlimdə Öz bütün işini tamamladığı zaman, Mən Assuriya padşahının lovğa ürəyinin bəhrəsini və onun təkəbbürlü baxışlarının şöhrətini cəzalandıracağam. Yeşaya 10:12.

Rəbbin bazar günü qanunu ilə papalığa qarşı cəza başlamazdan əvvəl “Sion və Yerusəlim üzərində” “icra etdiyi iş” yüz qırx dörd minin möhürlənməsidir. Yezekel kitabının doqquzuncu fəslində yazıçı mürəkkəbqabı olan adam Yerusəlimin içindən keçərək “ölkədə” və kilsədə edilən iyrəncliklər üçün “ah çəkib fəryad edənlərin” üzərinə bir nişan qoyur. Həmin iş Rəbbin İsrailin qovulmuşlarını ikinci dəfə bir yerə toplaması prosesi də daxildir. O, onları yer üzünün dörd

bucağından toplayır və “yer üzünün dörd bucağı” səkkiz coğrafi sahə ilə təmsil olunur. Səkkiz vəhşi heyvanın surətinin sınaq prosesinin rəmzidir; beləliklə bu, bayraq olacaq olanların son toplanışının yer üzündə vəhşi heyvanın surəti sınağının həyata keçirildiyi dövrdə baş verdiyini müəyyən edir.

“Efrayimin” “Yəhudaya həsəd aparmaması və Yəhudanın” “Efrayimi incitməməsi” ilə təmsil olunan birlik, Yəhudanın düşmənləri kəsilib atıldıqda baş verir. Peyğəmbərlik baxımından, Yəhuda ilə təmsil olunan əvvəlki əhd xalqı, yaxud Şeytanın sınaqoqu, yaxud istehzaçıların cəmiyyəti, yaxud Millerit tarixinin protestantları, yaxud Məsihin tarixinin yəhudiləri ilk məyusluq zamanı “kəsilib atılırlar”. Yeremya məhz həmin tarixi təmsil etdikdə, ona belə öyrədilmişdi ki, o, heç vaxt istehzaçıların cəmiyyətinə qayıda bilməz; lakin onlar tövbə etməyi seçsələr, onun yanına qayıda bilərdilər.

18 iyul 2020-ci ildən Bazar qanununadək Rəbb Özünün son gün xalqını ikinci dəfə toplayır. O, onları bütün dünyadan, Yəhuda və Yerusəlim üzərində Öz bütün işini tamamladığı bir dövrdə toplayır. O möhürlənmə vaxtında Allahın son gün xalqı gözə çarpmayan olacaq, lakin buna baxmayaraq, onların işinə qarşı duran üçqat bir ittifaqla üz-üzə gələcək.

Katoliklik üçqat ittifaqın vəhşisidir və onun qızlarından biri Bacı Uaytın formal kilsə kimi müəyyən etdiyi sinifdir. Onlar yalançı peyğəmbəri təmsil edirlər. Bu təsvirdə Yəhuda ilə təmsil olunan formal Laodikiya Adventistləri əjdahadır. 1863-cü ilin üsyanı qədim İsrailin birinci Qadeşdəki üsyanı ilə tipləşdirilmişdi; o zaman onlar Yeşua və Kalebin xəbərini rədd edib Misirə qayıtmağı seçdilər. Misir əjdahanın rəmzidir.

Ey bəşər oğlu, üzünü Misir padşahı firona tərəf çevir və onun əleyhinə, bütün Misirin əleyhinə peyğəmbərlik et. Danış və de: Xudavənd Rəbb belə deyir: Budur, ey Misir padşahı firon, Mən sənin əleyhinəyəm; çaylarının ortasında uzanmış o böyük əjdahanın əleyhinəyəm; o ki deyib: “Çayım mənim özümündür və onu özüm üçün mən yaratmışam.” Yezekel 29:2, 3.

Qadeşdəki üsyan, Misirdən çıxarılmış seçilmiş xalqın rədd edilməsinə və ölümünə gətirib çıxaran sınaq prosesində onuncu sınağı təmsil edirdi və 22 oktyabr 1844-cü ildə Filadelfiyaçı Millerçi Adventizm üzərinə gətirilmiş və 1863-cü il üsyanı ilə yekunlaşmış sınaq prosesinin son sınağını timsal edirdi. Qədim İsrail tarixinin lap sonunda yəhudilər “qışqırdılar: «Bunu aparın, bunu aparın, Onu çarmıxa çəkin». Pilat onlara dedi: «Padşahınızı çarmıxa çəkimmi?» Baş kahinlər cavab verdilər: «Qeysərdən başqa padşahımız yoxdur.» İlk üsyanda da, son üsyanda da, əvvəlki əhd xalqı əjdahanın bir rəmzini (Misir və büt-pərəst Roma) öz padşahı kimi qəbul etməyi seçdi.

18 iyul 2020-ci ildə “Yəhudanın düşmənləri” “kəsilib atıldı” və yüz qırx dörd minin məbədi quruldu. Qalan yalnız o idi ki, Əhdin Xəbərcisi Öz məbədinə qəflətən gəlməzdən əvvəl məbəd təmizlənsin. Millerçi tarixin məbədi 1798-ci ildən 1844-cü ilədək qırx altı il ərzində inşa edildi. 19 aprel 1844-cü il tarixli ilk məyusluqda protestantlar kəsilib atıldılar və Şeytanın sınaqoqunun, istehzaçıların məclisinin, Romanın bir qızının bir hissəsinə çevrildilər. Həmin andan 22 oktyabr 1844-cü ilədək, sadıqların Məsihlə birlikdə Ən Müqəddəs Yerə daxil olmalarından əvvəl bir təmizlənmə prosesi baş verdi ki, O, Öz İlahiliyini onların bəşəriyyəti ilə birləşdirmək işini yerinə yetirsin.

Həqiqi protestant buynuzun tarixi — yəni, ədalətsiz fərmandan dərhal əvvəl ikinci dəfə bir yerə toplananların tarixi; belə ki, onlar Allahın Özünün Babilondan çıxarmaq üçün digər sürüsünü çağırmaqda istifadə etdiyi bayraq olsunlar —, mürtəd Respublikaçı və protestant buynuzların bir-birinə qoşulduğu, ruhani zinakarlıq etdiyi və beləliklə bir bədənə, yaxud vəhşinin surəti olan bir məbədə çevrildiyi həmin dövrdə baş verir. Allahın məbədi isə eyni zamanda Məsihin surətini formalaşdırır.

Bu araşdırmanı növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

Rəbb tərəfindən Yeremyaya gələn söz belə idi: “Rəbbin evinin darvazasında dur, orada bu sözü car çək və de: Ey Rəbbə səcdə etmək üçün bu darvazalardan içəri girən bütün Yəhudalılar, Rəbbin sözünü eşidin. İsrailin Allahı, Ordular Rəbbi belə deyir: Yollarınızı və əməllərinizi islah edin, Mən də sizi bu yerdə məskunlaşdıraram. Yalan sözlərə güvənməyin və deməyin: ‘Rəbbin məbədi, Rəbbin məbədi, Rəbbin məbədi budur.’ Çünki əgər siz yollarınızı və əməllərinizi həqiqətən islah etsəniz; əgər bir adamla onun qonşusu arasında ədaləti həqiqətən icra etsəniz; əgər qərbi, yetimi və dul qadını əzməsəniz, bu yerdə günahsız qan tökməsəniz və öz zərərinizə başqa allahların ardınca getməsəniz; onda Mən sizi bu yerdə, atalarınıza əbədiyyən və daim verdiyim torpaqda məskunlaşdıraram. Baxın, siz fayda verməyən yalan sözlərə güvənirsiniz. Məgər oğurluq edib, adam öldürüb, zina edib, yalandan and içib, Baala buxur yandırır, tanımadığınız başqa allahların ardınca gedəcək, sonra da Mənim adımla çağırılan bu evdə gəlib Mənim önümdə duraraq: ‘Biz xilas olduq ki, bütün bu iyrənclikləri edək’ deyəcəksiniz? Mənim adımla çağırılan bu ev sizin gözünüzdə quldurlar yuvasınımı çevrilib? Baxın, bunu Mən Özüm də görmüşəm”, — Rəbb bəyan edir.

Amma indi gedin, əvvəlcə adımı yerləşdirdiyim Şilodakı məkanına, və görün ki, xalqım İsrailin pislili üzündən ona nə etdim. İndi isə, Rəbb belə deyir, siz bütün bu işləri gördüyünüzə görə və Mən sizə erkəndən qalxıb söylədiyim halda, siz eşitmədiniz; sizi çağırdığım halda isə cavab vermədiniz; buna görə də Mən adıma çağırılan, sizin güvəndiyiniz bu evə və sizə, eləcə də atalarınıza verdiyim bu məkana, Şiloya etdiyim kimi edəcəyəm. Mən sizi hüzzurumdan qovacağam, necə ki bütün qardaşlarınızı, hətta bütün Efrayim nəslini qovdum. Buna görə bu xalq üçün dua etmə, onlar üçün nə fəryad qaldır, nə də dua et, Mənə şəfaət də etmə; çünki səni eşitməyəcəyəm. Məgər görmürsənmi ki, onlar Yəhudanın şəhərlərində və Yerusəlimin küçələrində nə edirlər? Yeremya 7:1–17.